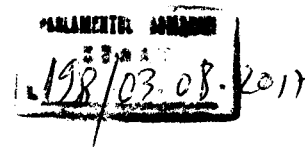

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 46/2008 – Codul silvic*, inițiată de domnul deputat PSD Nicu Niță împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Bp. 153/2017**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou articol, **art. 103¹**, astfel încât plantele silvo-pomicole, plantațiile pomicole, arborii, arboretele, culturile dendrologice, plantele de cultură silvice, inclusiv perdelele silvo-pomicole special înființate pe teren arabil pentru protecția culturilor agricole, care nu fac parte din amenajamente silvice, să constituie vegetație forestieră din afara fondului forestier național specifică exploatației agricole.

De asemenea, se propune stabilirea în sarcina administratorului exploatației agricole a responsabilității cu privire la administrarea, întreținerea, paza și valorificarea materialului lemnos rezultat din exploatațiile agricole.

Potrivit *Expunerii de motive*, „*termenul de vegetație forestieră din afara fondului forestier național este incomplet în ceea ce privește vegetația forestieră din exploatațile agricole, de aceea interpretările și uneori încadrarea activităților din aceste exploatați agricole pot fi catalogate, pe nedrept, în infracțiuni*”.

II. Observații

1. Referitor la **art. 103¹ alin. (1)** din inițiativa legislativă, cu privire la definirea *vegetației forestiere din afara fondului forestier național specifică exploatației agricole*, menționăm că la pct. 56 din Anexa care face parte integrantă din *Legea nr. 46/2008* este definită deja vegetația forestieră din afara fondului forestier, astfel încât soluția propusă ar fi trebuit să vizeze intervenția asupra Anexei respective, fie în sensul de a completa definiția de la pct¹. 56, fie de a se introduce în cuprinsul anexei respective un nou punct, care să definească în mod distinct această categorie specială de vegetație forestieră din afara fondului forestier.

2. Cu privire la **art. 103¹ alin. (2)** din inițiativa legislativă, în opinia noastră, măsura propusă este insuficient reglementată, fapt ce conferă normelor respective o evidentă lipsă de previzibilitate. Astfel, deși se instituie anumite responsabilități în sarcina administratorului exploatației agricole cu privire la materialul lemnos aflat pe terenurile afectate exploatațiilor agricole, nu se reglementează și procedura/modalitatea de exercitare a obligațiilor respective, inclusiv sub aspectul răspunderii/sanctiunii în cazul neîndeplinirii acestor obligații, cât și a constatării abaterilor în cauză și aplicării unor eventuale sancțiuni.

Totodată, precizăm că măsura propusă se regăsește sub o altă formulare la art. 6 alin. (2) și (3) din *Legea nr. 46/2008* „*Vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național este supusă normelor tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementărilor privind circulația materialului lemnos, iar „Recoltarea și*

---

¹ *Vegetație forestieră din afara fondului forestier național - vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:*

- a) plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole;
- b) vegetația forestieră de pe pășuni cu consistență mai mică de 0,4;
- c) fânețele împădurite: arbori situați în fânețe;
- d) arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
- e) arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și a canalelor;
- f) zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri;
- g) arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;
- h) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

valorificarea lemnului din vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național sunt la latitudinea proprietarilor, cu respectarea prevederilor alin. (2)”.

De asemenea, precizăm că obligațiile proprietarilor de vegetație forestieră din afara fondului forestier sunt prevăzute și la art². 18 din *Legea nr. 46/2008 - Codul silvic*.

Astfel, soluțiile sunt vulnerabile în raport de *principiul constituțional al legalității* prevăzut la art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*.

În acest sens, menționăm că *principiul legalității* presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a *Curții Europene a Drepturilor Omului*, care în argumentele sale a stabilit că legea trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative printre acestea numărându-se și *previzibilitatea*³.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Mihai TUDOSE

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

² Proprietarii vegetației forestiere de pe terenuri din afara fondului forestier au următoarele obligații:

a) să respecte normele tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementările privind circulația materialelor lemnoase;

b) să asigure îngrijirea și protecția vegetației forestiere, precum și combaterea dăunătorilor acesteia.

³ Curtea Constituțională a statuat în deciziile sale -- Decizia nr. 1360/2010, Decizia nr. 26/2012, Decizia nr. 17/2015, ș.a că „Principiul legalității presupune, de asemenea, existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 5 ianuarie 2000 în Cauza Beyeler contra Italiei, Hotărârea din 23 noiembrie 2000 în Cauza Ex-Regele Greciei și alții contra Greciei, Hotărârea din 8 iulie 2008 în Cauza Fener Rum Patrikligi contra Turciei)”.